

full

D I O C E S À

S O L S O N A | V I C

La Setmana de la Vida

Una vegada més, som a les portes de celebrar la Setmana de la Família, a totes les diòcesis amb seu a Catalunya, la setmana de l'1 al 9 de març. El lema és «La família, esperança del món», que es va escollir perquè sembla que sintetitza bé el que, en les diferents situacions de la vida de cadascú, hom pot trobar dins la família, sobretot en moments de dificultat com els actuals.

En el si de la família és on la persona creix, se situa socialment, aprèn a con viure; tothom hi és estimat tal com és, s'hi aprèn la gratuïtat, el compartir, el servir, el perdonar; s'hi transmet la fe i els valors de manera natural; és un lloc privilegiat per a con viure, perquè l'amor hi és present.

El beat, i pròximament sant, Joan Pau II, va dir: «El futur del món i de l'Església passa per la família». Avui la família passa per moments difícils i creiem que val la pena que ajudem les famílies a ser decididament cristianes, que se sàpiguen portadores d'aquesta esperança, que l'Església les necessita i compta amb elles per a poder testimoniar l'amor de Jesucrist enmig de la societat.

Que tots sapiguem redescobrir la importància de la família: una societat amb famílies més fortes és una societat més acollidora i amb més futur. El futur sempre passa per la família, ja que és el "lloc" per excel·lència de desenvolupament de la persona.

Diumenge VIII de durant l'any | Cicle A

Lectura del llibre del profeta Isaïes (49,14-15)

Sió diu: «El Senyor m'ha abandonat, el meu Déu s'ha oblidat de mi.» ¿Creus que una mare s'oblidarà del nen que té al pit, i no s'apiadarà del fill de les seves entranyes? Però, ni que alguna se n'oblidés, jo no m'oblidaria mai de tu.

Salm responsorial (Salm 61)

Només en Déu reposa la meva ànima.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (4,1-5)

Germans: Que la gent no vegi en nosaltres més que uns servidors de Crist, administradors del que Déu s'ha proposat. Doncs bé, dels administradors, l'únic que n'esperem és que siguin fidels. A mi, el que menys em preocupa és que em judiqueu vosaltres o qualsevol tribunal humà. Ni tan sols jo no em judico. La meva consciència no m'acusa de res, però això no vol dir que jo sigui irrepreensible. El meu jutge és el Senyor. Per tant, no judiqueu res abans d'hora. Espereu que vingui el Senyor: ell farà llum sobre tot allò que s'amaga en les tenebres, i farà conèixer les intencions de cada cor. Llavors, l'elogi que es mereix cadascú vindrà de Déu.

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (6,24-34)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles:

—Ningú no pot servir dos amos: Si estima l'un, no es-

timarà l'altre, si fa cas de l'un, no en farà de l'altre. No podeu ser servidors de Déu i de les riqueses.

Per això us dic: No us neguitegeu per la vostra vida, pensant què menjareu o què beureu, ni pel vostre cos, pensant com us vestireu. ¿No val més la vida que el menjar, i el cos, més que el vestit? Mireu els ocells que volen lliures pels aires: no sembren, ni seguen, ni guarden res als graners, però els alimenta el vostre pare celestial. I no valeu més vosaltres que ells? ¿Qui de vosaltres, per més que es neguitegi, és capaç d'allargar, ni un minut, el temps de la seva vida?

I, pel que fa al vestit, per què us neguitegeu? Mireu com creixen els lliris dels prats, no treballen ni filen, però us asseguro que ni Salomó, amb tota la seva magnificència, no es vestia com cap d'aquests. I, si Déu vesteix així l'herba dels prats, que hi és avui i demà ja la tiren al foc, ¿com no ho farà encara més amb vosaltres, gent de poca fe?

Per tant, no us neguitegeu pensant què menjareu, o què beureu, o com us vestireu. Anar darrere de tot això és propi dels pagans. El vostre Pare celestial sap molt bé la necessitat que en teniu. Busqueu par damunt de tot el regne de Déu i ser justos tal com ell vol, i tot això us ho donarà de més a més. No us neguitegeu, doncs, pensant en demà. El demà ja tindrà les seves preocupacions. Cada dia en té prou amb els seus maldecaps.

«Ningú no pot servir dos amos» | Mn. Marc Majà Guiu

Què passaria si un cotxe que funcionés amb benzina s'omplís amb gasoil, o a la inversa? La combustió inicialment semblaria funcionar, però ben aviat el motor començaria a queixar-se i, de fet, acabaria aturant-se, tot malmès. Cada motor és fet per a alimentar-se amb un determinat tipus de combustible i, per tant, si se li'n dona un altre, la cosa s'espatlla. Semblantment passa amb l'ésser humà.

Les lectures d'avui apunten, cadascuna a la seva manera, a tenir Déu com a únic Senyor, com l'únic que dóna vida, com l'únic a qui les persones ens devem.

El profeta Isaïes proclama que, encara que hom tingui la impressió que Déu és absent, ell mai no oblida les seves criatures. Cal, per tant, ser pacient i esperar.

El salm recull una profunda professió de fe en Déu

com a font de seguretat, de pau, de confiança: «Només en Déu reposa la meva ànima, d'ell em ve la salvació. Només ell és la roca que em salva, és el castell on em trobo segur.» Interessant l'inici d'aquests versets: «Només en Déu... Només ell...», és a dir, ningú ni res no es pot comparar a Déu.

Sant Pau ensenya que els cristians, servidors de Crist, hem de caracteritzar-nos per la fidelitat a ell. Encara que les circumstàncies empenyin a deixar el bon camí, l'Escriptura ens anima a mantenir-nos fidels.

Per últim, «busqueu par damunt de tot el Regne de Déu i ser justos tal com ell vol». És la síntesi que Jesús ens anima a fer nostra: quan Déu és el tot de la vida de l'home, aleshores tota la resta troba el seu bon lloc.

Triar escola i triar religió a l'escola, una responsabilitat | Romà Casanova, bisbe de Vic.....

Els pares són els primers responsables de l'educació dels seus fills. Ells són els qui tenen el dret i el deure d'educar-los d'acord amb les seves conviccions religioses i morals. Les escoles col·laboren amb els pares perquè ells puguin complir la seva obligació d'educar els fills. Les institucions administratives de l'Estat, en tots els seus nivells, han de vetllar perquè aquest dret i deure dels pares es realitzi de la manera millor possible. No és l'Estat el qui genera els drets, sinó que aquest té la missió de vetllar pels drets que s'originen en la dignitat inalienable de la persona humana.

D'ací neix la realitat de les escoles catòliques i també l'oferta obligatòria de la classe de religió a l'escola pública i als instituts. L'Església, amb iniciatives diocesanes, religioses i laicals, fa segles que està compromesa amb el dret de l'educació dels infants i joves. I aquestes iniciatives manifesten una educació feta amb qualitat i amb dedicació. A la nostra diòcesi, bressol de fundacions religioses amb el carisma de l'educació, tenim una forta presència d'escoles catòliques, les quals, malgrat les dificultats, han sabut continuar amb la seva oferta per tal que els pares cristians puguin exercir el seu dret, si això ho creuen convenient, a escollir una escola cristiana.

Els pares cristians, a l'hora de fer l'opció per l'escola, no poden oblidar la importància que els seus fills rebin l'assignatura de religió i moral catòlica. Els bisbes de Catalunya en l'últim document conjunt re-

cordàvem que, en l'escola cristiana, «l'ensenyament de la religió i moral catòlica ha de ser una oferta en tots els cursos escolars, feta amb rigor i segons els programes aprovats»; i també fèiem esment que «a l'escola pública ha de ser-hi present l'assignatura de religió catòlica per als alumnes de famílies que ho demanin, ja que aquests tenen el deure d'assegurar la continuïtat de la formació cristiana en l'àmbit escolar, per tal que els seus fills integrin en la seva cultura la Veritat de l'Evangelí» (*Transmetre el tresor de la fe*, 19).

Triar escola i triar religió a l'escola són drets dels pares que la legislació actual empara. Als pares i mares els pertoca d'exercir aquest dret, que per a ells es converteix en deure, des del compromís que neix del baptisme dels seus fills. A més, exercir aquest dret, encara que de vegades no és fàcil, perquè no sempre hi ha el respecte que cal a aquest dret, possibilita que altres també puguin gaudir de la bellesa, tant de l'educació en una escola catòlica, com de la bellesa de la fe cristiana en l'àmbit de l'escola.

La religió no és, com alguns ens volen fer pensar, una mera realitat de la vida d'una persona. L'aspecte religiós és central en la formació i en l'educació dels infants i joves. La manca de continguts i actituds verament religiosos en el cor i en la ment d'una persona equival a privar-la de l'horitzó necessari per a trobar el sentit profund de la mateixa vida.

Agenda litúrgica de la setmana

2 ■ Diumenge VIII de durant l'any

/ **Cicle A.** Sant Absaló, màrtir.

Lectures: Isaïes 49,14-15 / Salm 61 / 1Corintis 4,1-5 / Mateu 6,24-34

Litúrgia de les hores: Setmana IV

3 ■ **Dilluns.** Sant Medir, màrtir (s. IV). Sant Celoni, màrtir (†300).

Lectures: 1Pere 1,3-9 / Salm 110 / Marc 10,17-27

4 ■ **Dimarts.** Sant Casimir, laic (1458-1484).

Lectures: 1Pere 1,10-16 / Salm 97 /

Marc 10,28-31

5 ■ **Dimecres de Cendra.** Sant Focas, màrtir (†329).

Lectures: Joel 2,12-18 / Salm 50 / 2Corintis 5,20-6,2 / Mateu 6,1-6.16-18

6 ■ **Dijous.** Sant Oleguer, bisbe (c.1060-1137).

Lectures: Deuteronomi 30,15-20 / Salm 1 / Lluc 9,22-25

7 ■ **Divendres.** Santa Perpètua i santa Felicitat, màrtirs (†203).

Lectures: Isaïes 58,1-9a / Salm 50 /

Mateu 9,14-15

8 ■ **Dissabte.** Sant Joan de Déu, religiós (1495-1550).

Lectures: Isaïes 58,9b-14 / Salm 85 / Lluc 5,27-32

9 ■ **Diumenge I de Quaresma / Cicle A.** Sant Pacià, bisbe (†390).

Santa Francesca Romana, religiosa (1384-1440). Sant Candi, màrtir.

Lectures: Gènesi 2,7-9;3,1-7 / Salm 50 / Romans 5,12-19 / Mateu 4,1-11

Missatge del Sant Pare per a la Quaresma 2014

Es va fer pobre per enriquir-nos amb la seva pobresa (cf. 2Co 8, 9)

Estimats germans i germanes:

En ocasió de la Quaresma us proposo algunes reflexions, per tal que us serveixin per al camí personal i comunitari de conversió. Començo recordant les paraules de sant Pau: Coneixeu prou bé la generositat de nostre Senyor Jesucrist; ell, essent ric, es va fer pobre per vosaltres, perquè us enriquíssiu amb la seva pobresa (2Co 8, 9). L'apòstol s'adreça als cristians de Corint per encoratjar-los a ser generosos i ajudar els fidels de Jerusalem que passen necessitat. Què ens diuen, als cristians d'avui, aquestes paraules de sant Pau? Què ens diu a nosaltres avui la invitació a la pobresa, a una vida pobra en sentit evangèlic?

La gràcia de Crist

Primer de tot, ens diu quin és l'estil de Déu. Déu no es revela mitjançant el poder i la riquesa del món, sinó mitjançant la debilitat i la pobresa: Essent ric, es va fer pobre per vosaltres... Crist, el Fill etern de Déu, igual al Pare en poder i glòria, es va fer pobre, va baixar enmig nostre, es va atansar a cada un de nosaltres, es va despullar, es «va buidar», per ser en tot semblant a nosaltres (cf. Fl 2,7; He 4,15). Quin gran misteri, l'encarnació de Déu! La raó de tot això és l'amor diví, un amor que és gràcia, generositat, desig de proximitat, i que no dubta a donar-se i sacrificar-se per les criatures que estima. La caritat, l'amor és compartir tota circumstància de l'estimat. L'amor ens fa semblants, crea igualtat, derroca els murs i les distàncies. I Déu va fer això amb nosaltres. Jesús, en efecte, «va treballar amb mans d'home, va pensar amb intel·ligència d'home, va obrar amb voluntat d'home, va

estimar amb cor d'home. Nascut de la Verge Maria, es va fer veritablement un de nosaltres, en tot semblant a nosaltres excepte en el pecat» (Conc. Ecum. Vat. II, const. past. Gaudium et spes, 22).

La finalitat de Jesús en fer-se pobre no és la pobresa en si mateixa, sinó —diu sant Pau— ... perquè us enriquíssiu amb la seva pobresa. No es tracta d'un joc de paraules ni d'una expressió sensacionalista. Al contrari, és una síntesi de la lògica de Déu, la lògica de l'amor, la lògica de l'Encarnació i la Creu. Déu no va fer caure sobre nosaltres la salvació des de dalt, com l'almoina de qui dona part d'allò que per a ell és superflu amb aparent pietat filantròpica. L'amor de Crist no és això! [...]

Què és, doncs, aquesta pobresa amb què Jesús ens allibera i ens enriqueix? És precisament la manera d'estimar-nos, d'estar a prop nostre, com el bon samarità que s'acosta a aquest home que tots havien abandonat mig mort a la vora del camí (cf. Lc 10,25ss). Allò que ens dona veritable llibertat, veritable salvació i veritable felicitat és l'amor ple de compassió, de tendresa, que vol compartir amb nosaltres. La pobresa de Crist que ens enriqueix consisteix en el fet que es va fer carn, va carregar-se les nostres debilitats i els nostres pecats, comunicant la misericòrdia infinita de Déu [...].

El nostre testimoni

[...] A imitació del nostre Mestre, els cristians som cridats a mirar les misèries dels germans, a tocar-les, a fer-nos-en càrrec i a realitzar obres concretes per alleujar-les. La misèria no coincideix amb la pobresa; la misèria és la pobresa sense confiança, sense solidaritat, sense esperança. Podem distingir tres tipus de misèria: la misèria material, la misèria moral i la misèria espiritual. La misèria material és aquella que habitualment anomenem pobresa i toca els qui viuen en una condició que no és digna de la persona humana: privats dels drets fonamentals i dels béns de primera necessitat com el menjar, l'aigua, les condicions higièniques, la feina, la possibilitat de desenvolupament i de creixement cultural. Davant aquesta misèria, l'Església ofereix el seu servei, la seva diakonia, per respondre a les necessitats i curar aquestes ferides que desfiguren la cara de la humanitat. En els pobres i en els últims hi veiem el rostre de Crist; estimant i ajudant els pobres estimem i servim Crist. Els nostres esforços s'orienten també a trobar la manera que cessin al món les violacions de la dignitat

humana, les discriminacions i els abusos, que, en tants casos, són l'origen de la misèria. Quan el poder, el luxe i els diners es converteixen en ídols, es posen per davant de l'exigència d'una distribució justa de les riqueses. Per tant, cal que les consciències es converteixin a la justícia, a la igualtat, a la sobrietat i a compartir.

No és menys preocupant la misèria moral, que consisteix a convertir-se en esclaus del vici i del pecat. Quantes famílies hi ha que viuen angoixades perquè algun dels membres —sovint jove— té dependència de l'alcohol, les drogues, el joc o la pornografia! Quantes persones hi ha que han perdut el sentit de la vida, són privades de perspectives per al futur i han perdut l'esperança! I quantes persones hi ha que es veuen obligades a viure aquesta misèria per condicions socials injustes, per manca d'una feina, cosa que els priva de la dignitat que dona portar el pa a casa, per falta d'igualtat respecte dels drets a l'educació i a la salut. En aquests casos la misèria moral podria anomenar-se gairebé com un suïcidi incipient. Aquesta forma de misèria, que també és causa de ruïna econòmica, sempre va lligada a la misèria espiritual, que ens colpeja quan ens allunyem de Déu i rebutgem el seu amor. Si considerem que no necessitem Déu —que en Crist ens dona la mà— perquè pensem que ens bastem a nosaltres mateixos, ens encaminem per un camí de fracàs. Déu és l'únic que veritablement salva i allibera.

L'Evangeli és el veritable antídoto contra la misèria espiritual: en cada ambient el cristià és cridat a portar l'anunci

alliberador que exigeix el perdó pel mal comès, que Déu és més gran que el nostre pecat i ens estima gratuïtament, sempre, i que estem fets per a la comunió i per a la vida eterna. El Senyor ens convida a anunciar amb joia aquest missatge de misericòrdia i d'esperança! [...]

Estimats germans i germanes, que aquest temps de Quaresma trobi tota l'Església disposada i sol·lícita a l'hora de testimoniar als qui viuen en la misèria material, moral i espiritual el missatge evangèlic, que es resumeix en l'anunci de l'amor del Pare misericordiós, llest per a abraçar en el Crist cada persona. Podrem fer-ho en la mesura en què ens conformem al Crist, que es va fer pobre i ens va enriquir amb la seva pobresa. La Quaresma és un temps adequat per a desposseir-se, i ens farà bé demanar-nos de quines coses podem privar-nos per ajudar i enriquir els altres amb la nostra pobresa. No oblidem que la veritable pobresa fa mal: no seria vàlid desposseir-se sense aquesta dimensió penitencial. Desconfio de l'almoina que no costa i no fa mal.

Que l'Esperit Sant, gràcies al qual [som] miserables, però n'enriquim molts; sense tenir res, som amos de tot (2Co 6,10), sostingui els nostres propòsits i enforteixi en nosaltres l'atenció i la responsabilitat davant la misèria humana, perquè siguem misericordiosos i agents de misericòrdia. Amb aquest desig, asseguro la meva pregària per tots els creients. Que cada comunitat eclesial recorri profitosament el camí quaresmal. Us demano que pregueu per mi. Que el Senyor us beneixi i la Mare de Déu us guardi.

Compte solidari 100x1 | Càritas diocesana de Vic.....

7. Mare a l'atur amb tres fills menors a càrrec seu de 7, 14 i 15 anys escolaritzats. Prestació d'atur mínima. Sol·licita: suport econòmic per a despesa de medicació mensual. Import: 80 euros.

8. Matrimoni a l'atur amb dos fills menors de 6 i 1 anys. L'únic ingrés és una prestació d'atur mensual de 600 euros i en paguen 400 de lloguer. Sol·liciten: suport econòmic per a alimentació bàsica. Import: 200 euros.

9. Dona sola de 48 anys beneficiària de prestació no contributiva de 380 euros amb un llarg historial de malaltia crònica. Sol·licita: suport econòmic per a pagar habitació. Import: 150 euros.

10. Home de 47 anys sense suport familiar i diagnosticat de malaltia. Cobra prestació mínima no contributiva Sol·licita: suport econòmic puntual per a pagament de lloguer. Import: 200 euros.

11. Matrimoni amb dos menors escolaritzats. El marit ha esgotat la prestació de l'atur. Viuen del treball submergit de la mare fent neteges. Sol·liciten: suport econòmic per a pagament de rebut de llum. Import: 98 euros.

13. Nucli familiar monoparental format per dona de 43 anys amb una filla de 5 escolaritzada. L'únic ingrés es la RMI que rep la mare. No poden fer front a les despeses bàsiques de lloguer, llum i aigua. Sol·liciten: suport econòmic per a pagament de rebut de llum (inclou consum elèctric per a escalfar-se). Import: 200 euros.

Nota

Per tal de preservar la intimitat de les persones necessitades, no hi posem el nom de residència. Tanmateix, són persones de l'àmbit diocesà. Recordem que, si alguna parròquia té coneixement d'algun cas, pot comunicar-ho a Càritas Diocesana per a publicar-ho: tel. 93 886 04 83. Per ajudar econòmicament, el nostre número de compte corrent és: BBVA

ES 49 0182 1805 270201592650

I Pelegrinatge motorista a Montserrat.....

Dissabte, 22 de març del 2014

Hi poden participar lliurement tots els motoristes amb els seus vehicles. Informació i reserves per a l'ofrena floral individual: tel. 692.540.525.

Programa de Pelegrinatge

D'11 a 12 – Inscripció dels participants que vulguin accedir al monestir particularment.

D'11'15 a 11'30 – Concentració dels grups de motoristes al pàrquing 1 del funicular cremallera a Monistrol de Montserrat.

A les 11'30 – Pujada conjunta i ordenadament fins a la plaça del Monestir.

A les 12'30 – Ofrena floral a la Moreneta.

A les 13 – Cant del Virolai, a la Mare de Déu, a càrrec de l'Escolania de Montserrat.

A les 13'15 – Celebració de la santa missa.

A les 14 – Minut de «Roncada dels motors» en homenatge als motoristes que han perdut la vida en accident de trànsit.

La concentració s'acabarà amb la benedicció dels participants.

Organitzat per les penyes motoristes i les Delegacions de Pastoral del Trànsit dels bisbats de Girona, Barcelona i Vic.

Hi col·labora el cos de Mossos d'Esquadra del departament de Trànsit.

La importància de la preparació al matrimoni

Per a tots els passos de la vida, cal una preparació. I més per al matrimoni, un sacrament i institució que és cridat a configurar tota una vida. La crida al matrimoni és tan important que necessita un temps perquè sigui acollida existencialment, construïda, feta créixer i madurada. L'amor no s'improvisa.

El dia de Sant Valentí, jornada internacional de l'amor, el papa Francesc va rebre milers de parelles que es preparen per al matrimoni. Una de les preguntes que li van fer era com preparar bé el matrimoni, i el pontífex va contestar el següent:

«Feu que sigui una veritable festa, perquè el matrimoni és una festa, una festa cristiana, no una festa mundana! El motiu més profund de l'alegria d'aquell dia l'indica l'Evangeli de Joan: Recordeu el miracle de les noces de Canà? A un cert punt el vi s'acaba i la festa sembla arruïnada. Imagineu-vos acabar la festa prenent te... No, no ritlla! Sense vi no hi ha festa! Per suggeriment de Maria, en aquell moment Jesús es revela per primera vegada i dóna un signe: transforma l'aigua en vi i, fent això, salva la festa del desposori. Tot això que va succeir a Canà dos mil anys enrere, succeeix en realitat en cada festa nupcial: això que fa ple i profundament veritable el vostre matrimoni serà la presència del Senyor que es revela i dóna la seva gràcia. És la seva presència la que ofereix el "vi bo", i és ell el secret de l'alegria plena, aquella que escalfa realment el cor. És la presència de Jesús en aquella festa! Que sigui una bella festa, doncs, però amb Jesús! No amb l'esperit del món!

Al mateix temps, està bé que el vostre matrimoni sigui sobri i faci ressaltar allò que és realment important. Alguns estan més preocupats pels signes exteriors, pel banquet, per les fotografies, per la roba, per les flors... Són coses importants en una festa, però només si són capaces d'indicar el veritable motiu de la vostra alegria: la benedicció del Senyor sobre el vostre amor. Feu per manera que, com el vi de Canà, els signes exteriors de la vostra festa revelin la presència del Senyor i us recordin a vosaltres i a tots els presents l'origen i el motiu de la vostra alegria en aquest dia.

El matrimoni és també un treball de cada dia, i podria dir un treball artesanal, un treball d'orfebreria,

perquè el marit té la tasca de fer més dona la seva muller, i la dona té la tasca de fer més home al seu marit. Créixer també en humanitat, com a home i com a dona. Però això es fa entre vosaltres. Això es diu créixer junts. Però això no ve de l'aire! El Senyor us beneeix, però ve de les vostres mans, de les vostres actituds, de la manera de viure, de la manera d'estimar-se. Heu de fer-vos créixer! Sempre procurar que l'altre creixi. Treballar per a això.

Curs de preparació al matrimoni |

Delegació Pastoral Diocesana per a la Família i la Vida

Un cop més, des de la Delegació Pastoral Diocesana de la Família i la Vida oferim a les parelles que desitgen contraure matrimoni la possibilitat d'aprofundir en la preparació d'aquest sacrament. Essent un dels reptes pastorals més urgents que se'ns plantegen avui, hem procurat que l'acolliment que farem dels promesos sigui enriquidor, que els ajudi a viure un amor compromès i un matrimoni feliç. Els temes estan repartits en tres blocs.

1. La fe en Jesucrist, el sacrament del matrimoni i la mediació de l'Església.
2. L'amor conjugal cristià. La transmissió de la vida. Vida sexual. Procreació. Mètodes de planificació familiar natural.
3. Projecció social, comunitària i eclesial de la família.

Els cursos tindran lloc a:

Ripoll: 26, 27 i 28 de març a les 21 h.

Vic: 19, 20 i 21 de març a les 21 h. També el 12 d'abril de 10 a 13 h i 15 a 17 h (dinar opcional).

Els Hostalets de Balenyà: 12, 13 i 14 de març a les 21 h.

Sant Vicenç de Castellet: 3, 4 i 5 d'abril a les 21 h.

Més informació: 659 248 064.

Misteri de la feblesa | Anna Lleyda.....

Parlem de la feblesa del malalt, de la vellesa, del qui té algun impediment físic o psíquic. L'ésser humà sovint se sent feble, però és en el sofriment on la feblesa es fa visible.

Restem en silenci davant el dolor d'aquells que han estat cridats a viure el camí del sofriment, no un moment, no un temps, sinó una vida. Perquè entreveiem, més enllà de la incomprensió, el misteri de la vocació a què Déu convoca cada un de nosaltres.

Hi ha paraules que denoten la qualitat de la societat on neixen, influeixen en la nostra percepció i poden desvirtuar la veritat i confondre, anorreament el que de bell i bo té el món creat. *Minusvàlid* és una d'aquestes paraules; vol designar tota persona que pateix una manca física o psíquica, anomenant-la «menys vàlida». Però menys vàlida per a què?

Déu l'ha creat per amor, a imatge seva, com qualsevol altre ésser humà, i l'ha salvat per la sang del Crist. Tots estem en camí, cridats a la plenitud, però aquí vivim amb les limitacions i febleses del cos i les mancances i misèries morals. Som humans i així és com Déu ens ha fet, pelegrins i lliures; això sí, amb esperança.

Si el nostre Pare permet la feblesa i el sofriment, si crida un ésser humà a viure en el sofriment és perquè hi ha una vocació específica i un camí a fer en aquestes circumstàncies, perquè ell no nega a ningú el seu amor i els mitjans de salvació. Mirant la vida del Crist, mirant sobretot la perplexitat dels qui esperaven un Messies

poderós i es van trobar un crucificat, intuïm que aquest camí té un valor i profunditat que és difícil d'entendre; i que els febles són, en realitat, els pilars que transformen i suporten, en el seu caminar, la misèria que tots els forts i vàlids aboquem al món.

La seva vocació és sagrada, no té a veure amb res que el món pugui avaluar, quantificar i mesurar. No és d'aquest món; per això el món els rebutja, amaga i fins i tot aniquila. Els diuen menys vàlids, però en veritat s'haurien d'anomenar els més valuosos.

Qui amb cor net té cura dels febles sap tot això, intueix una alegria en la seva proximitat, una gratitud fruit de quelcom rebut, més enllà de la seva acció i de la persona; va a donar aigua, i rep, es troba davant una font nova i inesperada, un brollador que, en el misteri, beu del mateix Jesucrist, Senyor nostre.

Dites casolanes | Sebastià Codina

No diguis blat fins que sigui al sac

Una cosa són les il·lusions i una altra les realitats. Cal tenir una mica de seny i no somiar truites. Cal tocar de peus a terra i no fer volar coloms. Ni massa eufòrics ni desmesuradament pessimistes. Entre el seny i la rauxa hi ha un terme mitjà. La vida real no és un conte de la vora del foc o una historieta d'aquelles que sempre acaben bé.

Els pagesos, quan han sembrat, no poden pas calcular encara les quarteres del blat que colliran. Tot depèn de moltes circumstàncies que poden ser favorables o desfavorables.

Entre els anys quaranta i quaranta-cinc del segle passat, a casa, quan el blat era ros i colltorçat i a punt de segar, va fer una pedregada que no van quedar ni les calcides. Mai no havia vist el pare sanglotar tan desesperadament...

full diocesà | Solsona i Vic

DIRECTORS:

VIC: Xavier Bisbal
Santa Maria 1, 08500 VIC
Tel. / Fax 93 885 07 09

Correu electrònic:
mitjans-comunicacio@bisbatvic.com
SOLSONA: Júlia Ayala
Plaça Palau 1, 25280 SOLSONA
Tel. 973 48 06 19
C/e: mitjans@bisbatsolsona.cat

EDICIÓ: Mitjans de Comunicació Social de cada Bisbat.

REDACCIÓ: Santa Maria, 1 - 08500 VIC

ADMINISTRACIÓ:

Rda. Camprodon 2, 08500 VIC
Tel. 93 886 15 55 / Fax 93 889 19 09
IMPRESSIÓ: Gràfiques Diac,
Ronda Camprodon 2, 08500 Vic

DIPÒSIT LEGAL: 14.355/60